

FINANS- och EKONOMIUTSKOTTETS betänkande

N:o 7/-27 med anledning av landstingsmannen Viktor Strandfält's petition med förslag, att Landskapsnämnden måtte av Landstinget befullmäktigas att teckna 50 andelar i Ålands konservandelslag samt att vid uppgörande av tilläggsbudget för år 1927 eller ordinarie budgeten för år 1928 för sagda ändamål observera ett anslag om 15.000 mark.

Den av Landskapsnämnden utsedda fiskeriinstruktören har under sin korta verksamhetstid allaredan ernått ett gott resultat i sina strävanden, som under det första verksamhetsåret, eller år 1925, främst gått ut på att förbättra strömmingsinläggningen och förhjälpa fiskarena att försälja sina fiskprodukter med förbigående avonödiga mellanhänder samt att sprida kännedom om nödvändigheten av att i handeln utsända en tillförlitligt kontrollerad vara och fördelarna av att även vid fiskförsäljningen iakttaga ett regelrätt förfaringssätt, utan svek. Samma princip har han även följt under sistförflidit år samt även lyckats bringa strömmingshandeln i system, men han har ock med iver arbetat på grundandet av en åländsk konservfabrik, vilken utgör en nödvändig förutsättning för produktion av i högre grad förädlade fiskvaror, då man i en dylik fabrik kan arbeta med modärna maskiner och erhålla ett bättre märke och större möjlighet att vinna en jämn avsättning. Fiskeriinstruktören har såtillvida lyckats uti sistnämnda strävan, att han startat andelslaget, benämnt Ålands Konservlag m.b.t., vars städgar numera äro fastställda och medgiva verksamhetens begynnelse, så snart minst 400 andelar äro tecknade. Emedan dessa andelar ännu icke tecknats till fullo, har nämnda affärsrörelse likväl ännu icke kunnat vidtaga.

Inom Utskottet har vid behandlingen av detta ärende olika meningar yppats. Medan en ledamot ansett, att petitionen förtjänar allt beaktande för att upphjälpa landskapets andra huvudnäring, fisket, från det prekära läge detsamma iråkat, tack vare delvis minskad tillgång på råvaror, men framför allt på grund därav, att det med all önskvärd tydlighet framgår, att konsumenterna ^{numera}fordra annat än saltad strömming och att man även på fiskerinäringens område bör följa med tidsutvecklingen och dess krav, har pluraliteten ansett, att petitionen i dess nuvarande form icke

kan föranleda till äskad åtgärd. Av pluraliteten hava åter tvänne ledamöter uttalat tvivelsmålet, huruvida landskapet såsom sådant alls kunde deltaga med andelar i ovannämnda företag, liksom ock en ledamot framhållit, hurusom landskapets budget för fiskerinäringens upphjälpande allredan belastats vida utöver den proportion, som iakttagits beträffande landskapets utgifter i förhållande till rikets, och att sålunda ett bifall till den i petitionen framställda anhållan skulle förorsaka landskapet en utgift utan motsvarande kompensation av statsverket vid kommande budgetreglering, vilket påstående dock gendrivits under hänvisning till att den stora fiskarbefolkningens väl fordrar största möjliga understöd för dess huvudnäring och att förty, då genom understödet i fråga jämväl Finlands konservimport skulle minskas, en disproportion mellan landskapets och rikets utgifter härutinnan med största sannolikhet skulle av statsverket orsättas landskapet. På grund av den åsikt pluraliteten omfattat och då ärendet förofallit densamma outrott, särskilt med hänsyn därtill att de för andelslaget fastställda stadgarna icke funnits tillhands eller kunnat erhållas, och man inom Utskottet hade sig bekant, att andelarnas belopp i själva verket utgjorde 500 och ej 300 mark, vadan det äskade anslaget av 15.000 mark icke försloge till tecknandet av det ifrågasatta antalet andelar, kunde Utskottet icke förorda petitionen, men beslöt likväl föreslå, att konservandelslaget borde uppmanas att instundande höst till Landskapsnämnden ingiva framställning om anslag för sin verksamhet, vilket anslag Landskapsnämnden efter prövning ägde upptaga uti sitt förslag till budget för år 1928.

I stöd av ovanstående skulle Utskottet förty hemställa

att Landstinget ville lämna den i rubricerade petition gjorda anhållan utan avseende, men uppmana vederbörande att till Landskapsnämnden ingå med framställning om anslag för Ålands konservandelslags verksamhet, vilket anslag Landskapsnämnden efter prövning ägde upptaga i dess förslag till utgiftsstat för år 1928.

Mariehamn, den 22 februari 1927.

På

Finans- och Ekonomiskommitténs vägnar:

Olas Bomanson

Werner Becker

I handläggningen av detta ärende hava deltagit ordföranden Bomanson, viceordföranden Jansson samt ledamöterna Blomroos, Törnroos och Carlson.